

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา ภาษาจีน ๒

รหัสวิชา จ๓๐๒๐๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ผลของความซื่อสัตย์

จำนวน ๒ ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ นิทานความซื่อสัตย์

เวลา ๑ ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ.

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๔

๑. มาตรฐานการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้

๑. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง นิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ

๒. สนทนาด้วยภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความต้องการของตนเองและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองได้

๒. สาระการเรียนรู้

๑. ความรู้

คำศัพท์ความซื่อสัตย์ภาษาจีน

ประโยชน์และคุณค่าของความซื่อสัตย์

๒. ทักษะ/กระบวนการ/กระบวนการคิด

การแลกเปลี่ยน/การเล่าเรื่อง การสรุปความรู้

๓. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ความซื่อสัตย์สุจริต

๓. เป้าหมายการเรียนรู้

๓.๑ เป้าหมายด้านความรู้ (ความเข้าใจที่คงทน) K

๓.๑.๑ บอกคำศัพท์ความซื่อสัตย์ภาษาจีน

๓.๑.๒ บอกประโยชน์และคุณค่าของความซื่อสัตย์

๓.๒ เป้าหมายทักษะด้านกระบวนการเรียนรู้ (ทักษะक्रमविषा) P

๓.๒.๑ ตั้งคำถามเกี่ยวกับความซื่อสัตย์

๓.๒.๒ จับใจความสำคัญจากนิทาน

๓.๓ เป้าหมายด้านคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ A

๓.๓.๑ เห็นความสำคัญของความซื่อสัตย์

๔. ความรู้และทักษะเฉพาะวิชา

๑. คำศัพท์ภาษาจีน

๕. คำถามสำคัญ

การมีความซื่อสัตย์ได้อย่างไร

๖. บูรณาการกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑. ความพอประมาณ

นักเรียนจับใจความสำคัญได้ตรงตามเวลาหรือน้อยกว่าที่กำหนด สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้เหมาะสมกับเนื้อหา

๒. ความมีเหตุผล

นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับการนำความซื่อสัตย์ไปใช้ในเหตุการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน

๓. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

เสนอแนะแนวทางการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องและปฏิบัติตามแนวทางที่เหมาะสม

๔. เจื้อนไขคุณธรรม

มีมารยาทในการพูดอย่างสร้างสรรค์ และมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

๑. นักเรียนและครูร่วมกันแสดงความคิดเห็นของความหมายของคำว่า ความซื่อสัตย์

๒. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5-6 คน สนทนาถึงการกระทำใดที่แสดงความซื่อสัตย์ และการกระทำที่ไม่ซื่อสัตย์ เขียนลงในกระดาษของกลุ่ม

๓. ครูอธิบายความหมายของความซื่อสัตย์ ครูยกตัวอย่างการกระทำที่แสดงความซื่อสัตย์

๔. นักเรียนฟังนิทานเรื่อง: ดอกไม้แห่งความซื่อสัตย์และทำใบงาน

๕. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลดีของความซื่อสัตย์

๖. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปเนื้อหาบทเรียน ข้อคำถามจากใบงาน ข้อดี ข้อเสียของกระทำของบุคคลในเรื่องที่กำหนด รวมถึงข้อคิดที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม

๘. สื่อการจัดการเรียนรู้

๑. นิทานความซื่อสัตย์

๒. ใบงาน

๙. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

๑. วิธีการวัดและประเมินผล

สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม

๒. เครื่องมือ

แบบสังเกตพฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรม

๓. เกณฑ์การประเมิน

การประเมินพฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรม

ผ่านตั้งแต่ ๒ รายการ ถือว่า ผ่าน

ผ่าน ๑ รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

แบบสังเกตความสนใจและความตั้งใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน

ชื่อนักเรียน.....ชั้น.....

กิจกรรม.....วันที่.....

รายการ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
1. เริ่มต้นงานที่ได้รับมอบหมายทันที		
2. ทำงานเสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด		
3. ขอคำแนะนำจากครูหรือเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจ		
4. ทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนานและเต็มใจ		
5. มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ		
6. ช่วยเหลือแนะนำเพื่อนในการทำกิจกรรมตามสมควร		
7. สนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง		
รวมคะแนน		

หมายเหตุ

ข้อใดที่นักเรียนปฏิบัติ ได้คะแนน 1 คะแนน ไม่ปฏิบัติ ได้คะแนน 0 คะแนน

เกณฑ์การประเมินจากแบบสังเกตอาจกำหนด ดังนี้

7 คะแนน	ดีมาก
5-6 คะแนน	ดี
3-4 คะแนน	พอใช้
1-2 คะแนน	ควรปรับปรุง

นิทาน : ดอกไม้แห่งความซื่อสัตย์

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในราชอาณาจักรจีนโบราณ มีเจ้าชายคนหนึ่งที่กำลังจะขึ้นครองราชย์เป็นพระราชอา แต่ตามกฎหมายของราชอาณาจักรนั้น พระองค์จะต้องผ่านพระราชพิธีอภิเษกสมรสเสียก่อน นั่นหมายความว่า เจ้าชายจะต้องหาผู้หญิงสักคนหนึ่งที่จะอภิเษกด้วย แต่เมื่อจะทรงเป็นพระราชอา นั่นก็ย่อมหมายความว่า ผู้หญิงคนนั้นจะต้องได้เป็นพระราชินี และพระองค์ก็ต้องการจะได้ผู้ที่ พระองค์สามารถเชื่อใจได้อย่างสนิทใจ

ดังนั้น ด้วยคำแนะนำของนักปราชญ์ผู้หนึ่ง เจ้าชายจึงตัดสินใจให้ป่าวประกาศให้หญิงทุกคนในราชอาณาจักรทราบว่า พระองค์จะทำการคัดเลือกหญิงสาวที่จะมาเป็นพระราชินี

โดยจะมีวิธีการของพระองค์เองในการคัดเลือกหญิงสาวที่คู่ควรที่สุด หญิงชราคนหนึ่งซึ่งทำงานเป็นข้าหลวงอยู่ในวังมานาน ได้ยินแล้วก็รู้สึกเศร้าใจ เพราะรู้ว่าลูกสาวของนางแอบหลงรักเจ้าชายมาเป็นเวลานาน และหากจะมีการคัดเลือกโดยการเปรียบเทียบกับหญิงสาวคนอื่น ๆ ทั้งราชอาณาจักร ลูกสาวของนางก็คงจะต้องพ่ายแพ้โดยไม่ต้องสงสัย

เมื่อหญิงชรากลับบ้านถึงบ้าน ก็ได้บอกข่าวของการคัดเลือกกับลูกสาว แล้วก็ต้องตกใจเมื่อเธอบอกว่า -- เธอรู้แล้ว และที่ตั้งใจจะไปร่วมการคัดเลือกในวันรุ่งขึ้น

"แต่ว่า ลูกเอ๋ย เจ้าจะไปทำอะไรที่นั่นเล่า ? คงจะมีผู้หญิงสาว ๆ สวย ๆ ที่ร่ำรวยมากมาย ทั้งจากในราชสำนัก และทั่วทั้งราชอาณาจักรมารวมตัวกัน เจ้าจะไปแข่งขันอะไรกับคนพวกนั้นได้ ?

แน่ละ .. แม่รู้ว่าเจ้าคงจะต้องเจ็บปวดบ้าง ... แต่อย่าให้ความเจ็บปวดนั้นทำให้เจ้าทำอะไรบ้า ๆ อย่างนี้สิ .."

ลูกสาวของนางตอบว่า " ... แม่จ๋า ลูกไม่ได้เจ็บปวดอะไร แล้วก็ยังไม่ได้เป็นบ้าไปแล้วด้วย

ลูกอาจจะไม่ได้รับเลือก แต่นี่ก็เป็นโอกาสเดียวที่ลูกจะได้อยู่ใกล้ ๆ เจ้าชายสักพัก แค่นั้นลูกก็มีความสุขแล้ว ไม่ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไรก็ตาม .."

ในวันรุ่งขึ้น เมื่อลูกสาวของนางข้าหลวงเดินทางไปถึงพระราชวัง ก็พบกับหญิงสาวที่สวยงามมากมาย ที่แต่ละคนต่างก็แต่งกายกันอย่างวิจิตรงดงามเต็มที่ และพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อที่จะได้เข้าพิธีอภิเษกกับเจ้าชาย และแล้ว .. เจ้าชายก็ปรากฏตัวขึ้น -- และประกาศต่อหน้าฝูงชนว่า

"เราจะให้เมล็ดพืชกับพวกเจ้าคนละเมล็ด และในระยะเวลาหกเดือนจากนี้ไป หญิงสาวคนใดที่นำดอกไม้ที่งดงามที่สุด ที่เติบโตขึ้นมาจากเมล็ดที่พวกเจ้าได้รับไปนี้ มามอบให้กับเรา หญิงผู้นั้นจะได้เป็นพระราชินีคนต่อไป .."

ลูกสาวของนางข้าหลวงรับเมล็ดพืชของตนเองและนำมันกลับมาปลูกในกระถาง ถึงแม้ว่าเธอจะไม่ค่อยมีฝีมือในด้านการปลูกต้นไม้สักเท่าใดนัก เธอก็พยายามรดน้ำพรวนดิน และดูแลเอาใจใส่มันเป็นอย่างดีทุกวัน ด้วยความมั่นใจว่า หากเมล็ดนั้นงอกเป็นต้นไม้ และให้ดอกไม้ที่สวยงามเท่ากับความรักที่เธอมีต่อเจ้าชายแล้ว ไม่ว่าผลการคัดเลือกออกมาเป็นอย่างไร เธอก็จะไม่เสียใจเลย ...

สามเดือนผ่านไป แต่ก็ยังไม่มีแม้แต่ยอดอ่อนของต้นไม้สักยอดที่จะงอกพ้นผิวดินขึ้นมา ลูกสาวของนางข้าหลวงพยายามทุกวิถีทาง เธอปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะปลูกมากมายหลายคน แต่ละคนต่างก็ให้คำแนะนำต่าง ๆ นานา แต่ไม่ว่าเธอจะทำอย่างไรก็ไม่เป็นผล แต่ละวันผ่านไป ... พร้อม ๆ กับที่ความฝันของหญิงสาวที่จะได้อยู่เคียงข้างเจ้าชายก็ยิ่งลอยห่างออกไปจากความเป็นจริงไปเรื่อย ๆ จะมีก็แต่ความรักของเธอที่มีต่อเจ้าชายเท่านั้น ที่ยังมั่นคงไม่เปลี่ยนแปลง ...

และแล้ว ... วันครบกำหนด 6 เดือนก็มาถึง และก็ไม่มีอะไรเติบโตงอกงามออกมาจากเมล็ดพืชที่เธอได้รับมาจากเจ้าชายสัณนิท หญิงสาวจึงไม่มีดอกไม้ที่จะไปให้เจ้าชาย อย่างไรก็ตามเธอรู้ดีว่าเธอได้มอบความใส่ใจ และใช้ความพยายามไปเท่าไรให้กับเมล็ดพืชนั้น เธอจึงบอกแม่ของเธอว่า เธอจะไปที่วังตามวันและเวลาที่เจ้าชายได้นัดไว้ โดยที่รู้ดีแก่ใจว่า นี่อาจจะเป็นโอกาสครั้งสุดท้าย ที่เธอจะได้อยู่ใกล้ ๆ ผู้ชายที่เธอรัก

หญิงสาวชอบกระถางที่ไม่มีต้นไม้มายังพระมหาราชวัง ที่มีหญิงสาวคนอื่น ๆ รออยู่แล้วมากมาย แต่ละคนต่างก็มีดอกไม้ที่แสนงดงามอยู่ในมือ และดูเหมือนว่า ดอกไม้ในมือของหญิงสาวคนถัดไปที่เธอเดินผ่าน จะยิ่งสวยกว่าดอกไม้ในมือของคนที่เราเพิ่งจะเดินผ่านมาแล้วทั้งสิ้น

แล้วก็ถึงเวลาที่ทุกคนรอคอย เมื่อเจ้าชายมาถึง และใช้เวลาตรวจดูดอกไม้ของหญิงสาวแต่ละคนอย่างพิถีพิถัน หลังจากที่ได้ทรงทอดพระเนตรต้นไม้ทุกต้น และดอกไม้ทุกดอก รวมทั้งกระถางที่มีแต่ดินเปล่า ๆ ของลูกสาวนางข้าหลวงแล้ว เจ้าชายก็ประกาศว่า พระองค์ได้เลือกลูกสาวนางข้าหลวงเป็นพระชายาแน่นอนว่าหญิงสาวทุกคนที่มารวมตัวในที่นั้นย่อมไม่พอใจ พวกเธอต่างก็ประท้วงว่า ทำไมเจ้าชายจึงได้เลือกลูกสาวของนางข้าหลวง ที่เป็นเพียงคนเดียวที่ไม่สามารถทำให้อะไรงอกขึ้นมาจากเมล็ดพันธุ์ที่ได้รับจากเจ้าชายได้เลย...

... เจ้าชายยังคงยืนยันว่าตนได้ตัดสินใจอย่างถูกต้องและรอบคอบแล้ว และได้อธิบายเหตุผลในการคัดเลือกว่า ... "หญิงสาวคนนี้เป็นคนเดียวที่ได้เพาะปลูกดอกไม้อันมีค่าที่สุด ที่ทำให้เธอเหมาะสมที่จะเป็นพระราชินี นั่นก็คือ - ดอกไม้แห่งความซื่อสัตย์ -..... เพราะเมล็ดพืชทุกเมล็ดที่เราให้พวกเจ้าไปวันนั้น ล้วนแต่เป็นเมล็ดที่ฝ่อทั้งนั้น ไม่มีต้นอะไรจะงอกออกมาได้หรอก .. อย่าว่าแต่ดอกไม้เลย ..."

เครดิต : จากเรื่อง "A Fairy Tale" ในหนังสือ Like the Flowing River โดย Paolo Coelho

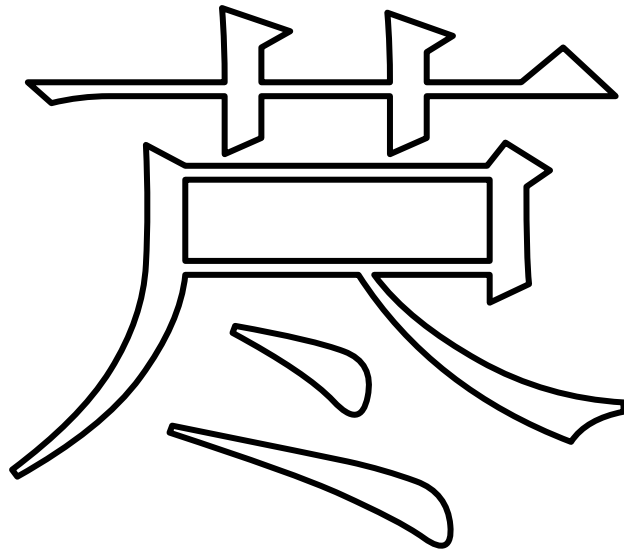

นิทาน เรื่อง : เด็กๆ กับกระเป๋าเงินที่หายไป

ก้องกับนิค เดินทางไปเที่ยวยังเมือง ซึ่งอยู่ห่างจากบ้านของพวกเขาไม่ไกลนัก ระหว่างทางก้องพบกระเป๋าเงินใบหนึ่งตกอยู่ข้างทาง เขาจึงชวนนิคเดินเข้าไปดู และเก็บมันขึ้นมา เมื่อเปิดดูก็พบว่าข้างในมีเงินอยู่จำนวนมาก ก้องดีใจมาก เขาร้องดังๆ ว่า “เงินๆๆๆ เรารวยแล้ว” แต่นิคเพียงยืนดูเฉยๆ แล้วเขาก็พูดขึ้นว่า แต่มันเป็นเงินของคนอื่นนะ บางทีเจ้าของเขาอาจตามหามันอยู่ก็ได้ เราไปหาเจ้าของมันไม่ดีกว่าหรือ” ก้องกลับรู้สึกเสียดายเงิน เขาอยากเอามันไปซื้อของต่างๆ ที่อยากได้ตั้งมากมาย จึงตอบนิคไปว่าของที่หล่นอยู่ ใครพบก็ต้องเป็นของคนๆ นั้นซิ เราพบก็ต้องเป็นของเราซิ พูดจบ ก้องก็เก็บกระเป๋าเงินไว้ในเป้ที่กลางหลังของเขา เมื่อไปถึงตัวเมือง พวกเขาแวะที่ร้านขายของชำ แล้วซื้อน้ำดื่มคนละขวด ก้องหยิบกระเป๋าตังค์ออกจากเป้แล้วหยิบธนบัตรใบหนึ่งออกมาซื้อลูกอมที่เขาอยากกิน เจ้าของร้านสงสัยอย่างมาก เด็กๆ อายุเท่านี้ไม่น่าพกเงินมากๆ เขาจึงถามเด็กๆ ว่า “พวกเธอได้เงินมาจากไหนกัน พ่อแม่ให้มาหรือ ก้องกับนิครู้สึกกลัว จึงพากันส่ายหน้า แล้วก็คว่ำเงินทอน วิ่งออกจากร้านไป พวกเขาวิ่งไปจนถึงสวนสาธารณะ จึงหยุดพักที่เก้าอี้ยาวตัวหนึ่ง ด้วยความเหนื่อยจึงรู้สึกหิวขึ้นมา ทั้งสองปรึกษากันว่าจะไปที่ร้านรถเข็นใกล้ๆ เพื่อซื้อของกินตีพิมพ์ ก้องที่เก็บกระเป๋าเงินไว้กลัวว่าจะเกิดเรื่องอีกจึงละล้าละลัง ไม่กล้าไป

ทันใดนั้น ตำรวจคนหนึ่งก็มายืนอยู่ข้างหลังเด็กทั้งสอง เขาเอามือจับไหล่เด็กๆ ไว้ เพื่อป้องกันเด็กวิ่งหนีเด็กๆ ตกใจมากที่อยู่ๆ ก็มีใครมาจับตัว แต่เมื่อมองไปก็เห็นว่าเป็นตำรวจ ก็ยิ่งตกใจกันยิ่งขึ้น หน้าของพวกเขาซีดลงไปอีกตำรวจยิ้ม พยายามขึ้นว่าเจ้าของร้านชำ บอกว่าพวกเธอมีเงินในกระเป๋ามากเกินเด็ก ไปขโมยเงินใครมาหรือเปล่า เด็กทั้งสองพากันส่ายหน้า ไม่ตอบคำถาม ตำรวจคนนั้นจึงพาเด็กๆ ไปที่โรงพัก ที่นั่นเจ้าของกระเป๋าเงินกำลังแจ้งความอยู่ ตำรวจรู้สึกสงสัยว่าจะเป็นเรื่องเดียวกัน จึงเข้าไปสอบถาม จากนั้นก็มองไปที่เด็กๆ ก็เห็นเด็กทั้งสองดูสลด และต่างผลัดกันไปมา ดูเหมือนเด็กๆ จะยอมรับออกมาแล้ว ตำรวจคนนั้นจึงเข้าไปถามว่าไง พวกเขาจะบอกไหมว่าได้เงินมาอย่างไร ถ้าขโมยมาก็คงต้องเข้าคุกแน่ๆ แต่ถ้าเก็บได้ก็บอกมานะพลาซซี่ไปยังชายคนหนึ่งที่อยู่อีกมุมหนึ่งของโรงพัก พลาซซี่บอกว่า ชายคนนั้นทากกระเป๋าเงินหาย เขาต้องเอาเงินไปจ่ายค่าเทอมลูก แต่เงินหายไป เขากำลังเดือดร้อนมากทีเดียวนะเด็กๆ มองหน้ากัน แล้วก้องก็พูดขึ้นว่า “ผมเก็บกระเป๋าเงินได้ครับ แต่ว่าผมเอาเงินไปซื้อลูกอมไปด้วยครับ ผมจะผิดไหมครับ” ตำรวจยิ้มรับ แล้วพาเด็กทั้งสองไปพบเจ้าของเงิน ตำรวจอธิบายให้อีกฝ่ายเข้าใจก่อน ชายคนนั้นดีใจมาก เขาบอกว่าไม่เป็นไร ค่าขนมเล็กๆ น้อยๆ นั้นเขาไม่คิดอะไรหรอก แค่ได้เงินคืนมาเขาก็ดีใจแล้ว ตำรวจจึงให้เด็กๆ คืนเงินแก่ชายคนนั้น เด็กๆ เอากระเป๋าเงินออกจากเป้คืนชายคนนั้นไปชายคนนั้นดีใจมาก เขาจึงพาเด็กๆ ไปเลี้ยงมือกลางวันเป็นการตอบแทน

ผลงานนักเรียน

ผังมโนทัศน์หน่วยการเรียนรู้บูรณาการ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ผลของความซื่อสัตย์ เรื่องนิทานความซื่อสัตย์
 (จำนวน ๑ ชั่วโมง)

